

† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

STĂRVIȚA ÎN RUGĂCIUNE

- *Vindecarea orbului din Ierihon, Duminica a 31-a -*

Privind prin ochii orbului, precum ai oricărui om care este greu încercat de o boală, de o suferință, de o neputință, dar și a urmărilor acestei neputințe în viața sa - sărăcie, neîmpliniri -, întâlnirea cu Hristos reprezintă un eveniment esențial; un eveniment crucial pentru ceea ce urmează. Orbiți trupește sau greu încercați de anumite neputințe, ajungem să conștientizăm că numai de la El vin „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit”, că ne putem ridica din boala și necazul nostru numai cu sprijinul lui Dumnezeu. Ne adresăm stăruitor în rugăciune, înțelegând că numai în acest fel putem dobândi cele cerute: „Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide; că oricine cere, primește; cel ce caută, află; și celui ce bate i se va deschide” (Matei 7, 7-8). Cu totul altfel stau lucrurile atunci când suntem orbiți sufletește: devenim nepăsători la prezența și lucrarea lui Dumnezeu în lume, ochii noștri sunt legați să vadă, urechile noastre să audă și limba noastră să vorbească despre tot darul revărsat de Dumnezeu. În această situație, ne îndepărtăm de Dumnezeu, pentru că ne considerăm suficienți nouă înșine și devenind robi ai propriilor noastre încrederi. Cu toate acestea, Dumnezeu nu ne părăsește, ci ne cercetează, căutând să ridice de pe ochii sufletului nostru vălul de întuneric așternut. După ce a primit cele dorite, adică lumina ochilor săi, orbul din Ierihon a dat mulțumire lui Dumnezeu pentru darul primit, mergând după Mântuitorul și slăvind pe Dumnezeu. Din orb și cerșetor, Bartimeu devine un misionar și mărturisitor, preamărind pe Dumnezeu Care L-a vindecat. Mărturia sa este una personală,

directă și are rolul de a întări în credință pe toți cei care au văzut, au auzit sau au crezut că această minune s-a întâmplat. Ochii celui orb, acum deschiși, ca și ai mulțimii de popor aflat acolo, au rămas pironiți asupra

Mântuitorului, slăvind pe Dumnezeu pentru lucrurile mari și minunate săvârșite în mijlocul lor. Asemenea orbului din Ierihon, și noi, după primirea celor cerute de la Dumnezeu, se cuvine să dăm mulțumire lui Dumnezeu cu aceeași credință și iubire, făcându-ne noi înșine mărturie a lucrării Sale mântuitoare pe acest pământ. De asemenea, să înțelegem că numai prin credință și rugăciune, Dumnezeu va avea milă de noi și ne va elibera din orbirea sufletească în care cădem de multe ori, redobândind vederea duhovnicească de care avem nevoie. Numai astfel putem să auzim și noi, la vremea cuvenită, cuvintele de mângâiere adresate de Mântuitorul Iisus Hristos orbului din Ierihon: „Vezi! Credința ta te-a mântuit!”.

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

- *Să nu mai umblăm orfani, ci Să-L primim pe Hristos -*

Sfântul Simeon a fost unul dintre cei 70 de înțelepți care au fost aleși, la porunca lui Ptolemeu, faraonul Egiptului, să traducă Legea lui Moise și toate proorociile din ebraică în greacă. Aflăm din Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție despre istoria bătrânului Simeon și cum a ajuns el sub îndrumarea Duhului Sfânt, Care l-a trimis la Templu, unde l-a primit în brațe pe Pruncul Iisus Hristos. Să-L primim și noi pe Iisus Hristos în sufletele noastre. Iar semnificația acestei sărbători să miște inima noastră, să ne fie de învățătură. Pruncul Iisus a

fost adus la biserică - pruncii noștri să-i aducem la biserică; dreptul Simeon l-a primit în brațe pe Hristos - să-L primim și noi nu numai în brațe, ci în noi, în inima noastră, în mădularele noastre, în sângele nostru sub forma Pâinii și a Vinului, Trupul și Sângele lui Hristos, cum zicem la rugăciunile dinainte de Împărtășanie. De fiecare dată la Sfânta Liturghie, Iisus Hristos Se răstignește și ni Se dăruiește, în Sfânta Împărtășanie, împărtășindu-ne în chip nevăzut de darurile lui Dumnezeu. De aceea, când ne împărtășim, să ne împărtășim ca și când ne-am împărtăși prima dată, ca și când ne-am împărtăși ultima dată, ca și când mâine am muri, cu atâta cutremur și credință și dorință de unire cu Dumnezeu. Pentru că nu știm dacă mai apucăm să ne împărtășim încă o dată. Dacă nu ne îndreptăm viața, facem un efort zadarnic. Venirea la biserică este un efort. Faptul că vii de acasă, lași ce ai acasă, stai în picioare, stai în genunchi, uneori e prea frig, alteori e prea cald, aluneci pe gheață și altele. Efortul acesta să nu fie zadarnic. Să fie cu inimă curată, cu inimă smerită, să nu fim certați, să fim împăcați, să ne facem rugăciunile, rânduiala. În biserică este frumos. Dar să nu venim numai pentru frumos, numai pentru cântare, să nu venim nici numai pentru obicei. Este bine să respectăm moșii și strămoșii noștri care veneau la biserică, dar nu numai pentru aceasta. Ei veneau și cu credință și cu inima lor mișcată către Dumnezeu și așa să facem și noi. Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu, a Căruia întâmpinare o sărbătorim astăzi. Ca Prunc, Iisus a fost adus la Templu spre a fi întâmpinat. Ca Mântuitor, acum, prezent în Sfintele Biserici, ne cheamă să venim noi, spre a-L întâmpina, așa cum am făcut și astăzi. De aceea, la fiecare Sfântă Liturghie Îl întâmpinăm, minunându-ne de întrevederea tainică a mântuirii, simțind parcă, la sfârșit, impulsul de a rosti împreună, preoți și credincioși: „Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace că văzură ochii mei mântuirea adusă prin jertfa Ta, care se înnoiește la fiecare Sfântă și Dumnezeiască Liturghie, cum s-a reinnoit astăzi...”.

Contribuți cu 2% din impozitul pe salarii și pensii la lucrările Bisericii, completând doar formularul pe care-l avem, cu datele de identificare.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Poate fi despărțită Sf. Tradiție de Sf. Scriptură?

Răspuns: Ele sunt de nedespărțit. Căci în lumina Sfintei Tradiții înțelegem cu adevărat Sfânta Scriptură și, în lumina Sfintei Scripturi, prețuim și iubim Sfânta Tradiție.

Întrebare: Care ar fi consecințele despărțirii lor?

Răspuns: Consecințele negative ale unei astfel de despărțiri s-au manifestat printr-o tălmăcire greșită a Sfintei Scripturi, neînțelegeri, erezii, schisme și, în final, despărțirea Bisericii.

Întrebare: Cine este chemat să păzească textul Sfintei Scripturi și curățenia Sfintei Tradiții, neîntinate?

Răspuns: BISERICA, pentru că ea este, după cuvintele Apostolului, „stâlpul și temelie adevărului” (1 Timotei 3, 15). Păstrarea Sfintei Scripturi și a Sfintei Tradiții neîntinate este, în primul rând, datoria ierarhiei bisericești.

Întrebare: De ce credem întru Unul Dumnezeu?

Răspuns: Deoarece numai Unul este Dumnezeu cu adevărat.

Întrebare: Cum este natura lui Dumnezeu?

Răspuns: Dumnezeu este duh, nemărginit, neschimbător, necuprins, veșnic, fără început și fără sfârșit.

Întrebare: Care sunt atributele esențiale ale lui Dumnezeu?

Răspuns: Dumnezeu este desăvârșit sfânt, desăvârșit bun, desăvârșit drept, desăvârșit adevărat, desăvârșit liber, preaînțelept, atotputernic, preamilostiv, omniprezent, atotștiutor și Sieși suficient.

Întrebare: De ce numim pe Dumnezeu - Tatăl?

Răspuns: Pentru că El este Tatăl lui Iisus Hristos, unicul Său Fiu și prin El al tuturor celor care, renăscuți prin Iisus Hristos, devin fii ai Săi.

Întrebare: De ce numim pe Dumnezeu - Creatorul?

Răspuns: Pentru că El a creat toate cele văzute și nevăzute prin puterea și atotînțelepciunea Sa și nimic n-a existat și nu există fără El. El este Creator și Proniator.

Întrebare: Ce se înțelege prin cer?

Răspuns: Mulțimea îngerilor care sunt duhuri nevăzute.

Întrebare: Sunt îngerii asemenea oamenilor?

Răspuns: Ca și oamenii, îngerii sunt ființe dăruite cu rațiune, cu simțăminte, putere și nume propriu. Ca și oamenii, ei își găsesc fericirea în Dumnezeu.

Întrebare: Prin ce se deosebesc îngerii de oameni?

Răspuns: Îngerii sunt netrupești și nemuritori.

Întrebare: Ce sunt îngerii păzitori?

Răspuns: Aceștia sunt îngerii cărora li s-a încredințat să ocrotească și să apere pe oameni. Chiar Mântuitorul Iisus Hristos a adevărit aceasta când a spus: „Vedeți să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici, că zic vouă: Că îngerii lor, în ceruri, pururea văd fața Tatălui Meu, Care este în ceruri” (Matei 13, 10). Îngerii noștri păzitori sunt mesageri, călăuze, ocrotitori și ajutători în toate lucrurile, dar mai cu seama în apropierea noastră de Hristos.

Întrebare: Toți îngerii sunt asemenea?

Răspuns: Toți îngerii au aceeași natură, dar se deosebesc prin slavă, putere și făptuire. Există nouă cete îngerești: Scaunele, Heruvimii, Serafimii, Domniile, Stăpâniile, Puterile, Începătorii, Arhanghelii și Îngerii.

Întrebare: Mai au îngerii în Biblie și alte numiri?

Răspuns: „Oștirile cerești” și „Oștirile lui Dumnezeu”.

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Marti 29 ianuarie	17:00	Vecernie cu litie la Biserica „Sfintii Trei Ierarhi”
Miercuri 30 ianuarie	07:00 - 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea morților
Vineri 1 februarie	08:00 17:00	Aghiazma Sfântului Trifon Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 2 februarie	07:00 17:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Vecernie
Duminică 3 februarie	07:00 11:00 17:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Cum moare un zgârcit

Un negustor de vinuri a adunat o avere enormă, toată în bani, precum de obicei fac cei zgârciți. Îi plăcea să privească și să dezmiereze banii, iar el trăia în lipsă de toate. Cu gândul că i s-ar putea fura banii, a chemat un meșter ca să-i facă o ascunzătoare în pivniță, cu ușă de fier și un mecanism ascuns. După ce a terminat lucrarea, meșterul a arătat zgârcitului unde să apese pe un cui abia văzut, ca să se deschidă zăvorul ușii. După ce a primit banii cu chiu, cu vai de la zgârcit, meșterul a trebuit să jure că nu va spune nimănui secretul. În fiecare zi, zgârcitul cobora în pivniță pentru a-și sătura privirea cu strălucirea banilor. Într-o zi, pe când era cu ochii la bani, i se stinse lampa și neavând chibrit începu să strige după ajutor, dar nimeni nu-l auzi din pivniță. A încercat să spargă ușa, dar nu putu, căci o comandase din fier ca să n-o spargă hoții. Au trecut multe zile și oamenii nemaivăzându-l au dat vestea dispariției lui. Meșterul, bănuind ce s-a întâmplat, a anunțat organele în drept și astfel s-a constatat că zgârcitul a murit de sete și foame călare pe grămada de bani. Zgârciții și lacomii, după ce își omoară sufletul, își omoară trupul prin moarte rușinoasă.

Modestia

Într-un oraș se pornise odată o foamete cumplită. Nu aveau oamenii ce mânca și mureau cu sutele de foame. Dar un om credincios, cu inimă bună și avut, chemă pe mai mulți copii săraci și le spuse: „Măi copii, în coșul acesta este câte o pâine pentru fiecare dintre voi. Să veniți în fiecare zi să vă luați pâinea, până ce se va îndura bunul Dumnezeu și ne va trimite zile mai bune”. Copiii dădură năvală la coș, întrecându-se fiecare să apuce pâinea ce i se părea mai mare și mai frumoasă și apoi plecară, fără să mulțumească binefăcătorului lor. Dintre toți, numai Irina, o fetiță îmbrăcată în haine sărăcuțe, dar curate, stătu la o parte, luă pâinea cea mai mică, ce rămăsese în coș, apoi sărută mâna binefăcătorului și plecă bucuroasă acasă. A doua zi copiii veniră din nou și se purtară ca întâia oară. Biata Irina luă și de data aceasta o pâine abia pe jumătate decât a celorlalți. Când aduse pâinea acasă la mama ei, care era bolnavă, și când aceasta o frânse în două, căzură din ea mai mulți bani de argint. Cei ai casei rămaseră uimiți. „Du banii înapoi, îi spuse mama, căci desigur din greșeală au căzut în aluat”. Irina luă banii, alergă repede și-i întinse binefăcătorului ei. Dar el o privi lung și-i zise: „Ia-ți banii, micuță fetiță, căci nu este nici o greșeală. Dinadins am spus să se pună acești bani în pâinea cea mică, pentru a-ți răsplăti modestia și cumințenia ta. Fii și de aici înainte tot așa de bună, de blândă, de modestă, căci într-o bună zi ca și în pâinea aceasta, pe neașteptate, viața îți va aduce bucuria unei bogății meritate”.

Morala: Este mai frumoasă bogăția, când ți-o aduce modestia.